

Vedlegg	/	nr.	/
Sak			

SAKSPROTOKOLL

Høring - Endring av forskrift om tildeling av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret.

Behandlet av	Møtedato	Saknr
Fylkesutvalget	01.03.2011	72/2011
Saksbehandler: Ellen Malen Myren Hoel		
Arkivsak: 201013604		

Fylkesutvalget har behandlet saken i møte 01.03.2011 sak 72/2011

Protokoll

Følgende forslag ble fremmet:

1. DNA,SV,SP v/Solveig Kvidal(DNA):

Alternativ til innstillingens første setning:

Sør-Trøndelag fylkeskommune støtter kravet om sikkerhetsstillelse ved etablering av faste anlegg, men dette bør avbalanseres mot behovet for nyetableringer i nye næringer. Det bør også vurderes å innføre et krav om forsikring, fondsavsetning og lignende som et alternativ til den skisserte sikkerhetsstillelsen.

Votering:

Ved alternativ votering mellom innstillingens første setning og forslag 1 ble forslaget vedtatt mot 3 stemmer(H,KRF,FRP)

Innstillingens andre setning ble enstemmig vedtatt.

Vedtak

Sør-Trøndelag fylkeskommune støtter kravet om sikkerhetsstillelse ved etablering av faste anlegg, men dette bør avbalanseres mot behovet for nyetableringer i nye næringer. Det bør også vurderes å innføre et krav om forsikring, fondsavsetning og lignende som et alternativ til den skisserte sikkerhetsstillelsen.

Fylkesutvalget støtter også forslaget om en enklere saksbehandling enn hva høringsutkastet skisserer.

Saksutredning: Høring - Endring av forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret – utvidelse av virkeområde – vannlevende planter.

FYLKESRÅDMANNENS INNSTILLING

Fylkesutvalget slutter seg til fylkesrådmannens konklusjon i saken og finner det hensiktsmessig at kravet om sikkerhetsstillelse utsettes inntil det foreligger konkrete beregninger over hva opprydding faktisk koster. Fylkesutvalget støtter også forslaget om en enklere saksbehandling enn hva høringsutkastet skisserer.

VEDLEGG OG ANDRE SAKSDOKUMENTER

1. Høringsbrev av 20.12.2010 fra det Kongelige Fiskeri – og kystdepartement.

BAKGRUNN

Fiskeri- og kystdepartementet har på høring et utkast om å endre tildelingsforskriften for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret. De ønsker at forskriften skal inkludere vannlevende planter – som tang og tare.

Endringen i forskriften er fra departementets side begrunnet med at de har registrert en økende interesse for denne typen akvakultur, og kanskje kan forslaget bidra til økt innovasjon og næringsutvikling langs kysten. Per i dag er det departementet som har tildelingsmyndighet, jf akvakulturloven som omfatter produksjon av vannlevende planter.

En endring i forskriften medfører at det blir fylkeskommunen som får tildelingsmyndighet.

I Trøndelag har det allerede vært avholdt møter med en interessent i dyrking av tare for produksjon av biodrivstoff. Det ble i dette møtet skissert et initielt behov for et areal på 20 ha; dvs 200 dekar.

FAKTISKE OPPLYSNINGER

Vi er spesifikt bedt om å uttale oss om følgende momenter:

- Særlig krav om depositum eller lignende sikkerhet
- Avgrensing av tillatelsen:
 1. I utkastet til forskrift er det foreslått at regelen som allerede gjelder for søknader om blåskjelltillatelser skal videreføres til å gjelde for søknader om vannlevende planter (tang og tare). Det innebærer et krav om at et depositum på kr 2500 per dekar er innbetalt på sperret konto, eller tilsvarende sikkerhet. Dette er begrunnet i å ha sikkerhet for å sikre opprydding av en lokalitet etter permanent opphør av drift.
 2. Avgrensing av tillatelsen i dekar.
Departementet foreslår å avgrense tillatelsen i dekar.

Annet:

Det er foreslått at saksløpet skal være identisk med andre akvakultursøknader, eks torsk. Dette medfører at søknaden først skal til kommunen for offentlig utlegging og uttalelse etter plan-og

bygningssloven. Så skal søknaden til de ulike sektoretatene, som er Mattilsynet, Fylkesmannens miljøvernnavdeling, Kystverket og Fiskeridirektoratet for behandling. Så går søknaden tilbake til fylkeskommunen for endelig behandling etter akvakulturloven.

HELHETLIG DRØFTING

Akvakultur innebærer at noen får en tillatelse i allmenningen. Dette berører flere andre interesser, som f.eks ferdsel, fiske og friluftsliv. I tillegg er fiskehelse og forurensning elementer som blir vurdert ved søknadsbehandlingen.

1. Krav om sikkerhetsstillelse.

Da krav om sikkerhetsstillelse til blåskjelltillatelser ble innført, var det et reelt problem at innehavere av tillatelser gikk konkurs, og at det ikke var midler i boet for å sikre opprydding. Blåser, tau og annet utgjorde en mulig forurensning, og en reell fare for ferdsel til sjøs. Kravet om sikkerhetsstillelse medførte at antall blåskjellsøknader ble betraktlig redusert. I Sør-Trøndelag har det de to siste årene kommet inn 1 søknad om blåskjell dyrking.

Før størrelsen på depositumet ved søknader om dyrking av blåskjell ble fastsatt, var det foretatt beregninger for å komme frem til et riktig beløp.

Det er flere betenkeligheter knyttet til å overføre dette fra blåskjell til tang og tare.

1. Det er ikke foretatt noen beregninger over hva en eventuell opprydding faktisk vil koste.
2. Det er store areal som det trolig vil bli søkt om, så det er store beløp tiltakshaver må ha tilgang til.
3. Departementet ønsker å fremme tang og tare som en ny næring. Det er trolig at et depositum vil virke hemmende på næringsutviklingen.

Eksempelvis vil interessenten i Trøndelag måtte stille med ett depositum på kr 500 000.

2. Avgrensing av tillatelsen i dekar.

Departementet foreslår å avgrense tillatelsen i dekar. Søker vil bli pliktig til å sende inn et detaljert kart, som angir hjørnekoordinater i knekkpunktene. Søker vil regne ut arealet i dekar før de søker. Vi har muligheten for å sjekke dette, grunnet kartprogram som regner ut areal innenfor koordinatene. Det virker som en fornuftig avgrensing at det er i dekar. Det er ingen kjente forurensningsmessige utfordringer knyttet til denne formen for akvakultur, så det er ingen grunn til å avgrense det i biomasse. Departementet legger heller ikke opp til at det skal være begrenset antall tillatelser, så produksjonsvolumet trenger heller ikke bli regulert gjennom biomasse.

Saksgangen:

Det er foreslått at saksløpet skal være identisk med andre akvakultursøknader, eks torsk. Dette medfører at søknaden først skal til kommunen for offentlig utlegging og uttalelse etter plan-og bygningssloven. Så skal søknaden til de ulike sektoretatene, som er Mattilsynet, Fylkesmannens miljøvernnavdeling, Kystverket og Fiskeridirektoratet for behandling. Så går søknaden tilbake til fylkeskommunen for endelig behandling etter akvakulturloven.

Dette synes som et unødvendig tungt saksløp, som etter fylkesrådmannens skjønn ikke er faglig begrunnet.

Forurensning: akvakultur av vannlevende planter baserer seg ikke på føring og tilførsel av næringssalter. Det er bl.a nitrogen og fosfor som allerede finnes i vannmassene som plantene nyttiggjør seg for å vokse. Det blir en reduksjon av næringssalter i vannmassene når plantene

blir høstet og tatt opp av vannet. Det er dermed ingen innlysende grunn til at fylkesmannen skal fatte vedtak etter forurensningsloven. Ved behandling av andre typer akvakultursøknader, kommer fylkesmannen med uttalelse i forhold til friluftsliv, verneområder, truede arter. Om det er spesielle forhold knyttet til den konkrete lokaliteten, kan Fylkesmannen frarå etableringen.

Fiskehelse: Det er ingen kjente patogener som smitter mellom vannlevende planter og fisk. Det er heller ingen kjente grunner til at tare skal medføre forringede miljømessige forhold for verken villfisk eller oppdrettsfisk. Det synes derfor unødig at Mattilsynet skal fatte vedtak etter Matloven og komme med uttalelse etter dyrevernloven.

Fiskeridirektoratet:

Det er tenkelig det kan være interessekonflikter mellom tradisjonelle fiskeriinteresser og dyrking av vannlevende planter. Det er derfor viktig at Fiskeridirektoratet kan gi sin uttalelse om det skulle foreligge konflikter.

Kystverket:

Siden det er mye usikkerhet over hvordan dyrking av tang og tare rent praktisk vil foregå, hvordan merkingen skal være og hvilke konsekvenser dette kan få for ferdselen, er det vanskelig å uttale seg konkret til dette. Dette må Kystverket ta stilling til ved de ulike søknadene.

Vår erfaringsbaserte kunnskap tilsier at i Sør-Trøndelag er det Fylkesmannens miljøvernavdeling som har den lengste saksbehandlingstiden. Dette på tross av tidsfristforskriften som ble innført 01.09.2010 og som har som intensjon å sikre en saksbehandlingstid hos sektoretatene på maksimalt 4 uker etter kommunal behandling. Begrunnelsen gitt av Fylkesmannen er ressursmangel. Det virker derfor urimelig å skulle pålegge de mer saksbehandling uten at det er faglig begrunnet. Dette er det selvfølgelig fylkesmannen som må ta stilling til i de konkrete tilfellene.

Saksbehandlingstid er en viktig rammebetingelse for næringsutøverene. Å ha denne unødig lang, er ikke hensiktsmessig.

En mulig løsning kan være å bruke samme opplegg som det blir gjort med vurdering av behov for konsekvensutredninger; at søknaden oversendes og etatene får en frist på 2 uker på å komme med tilbakemelding. Om det da er viktige enkeltsaker som de ønsker å behandle, er det bare å ta kontakt, så stopper fristen opp. Da sikrer man at etatene får tatt sitt ansvar, at mulige kontroversielle saker fanges opp samtidig som saksbehandlingstiden på kurrante saker kortes ned og sektoretatene ikke unødig får økt sin arbeidsbyrde.

FYLKESRÅDMANNENS KONKLUSJON

Krav om depositum utsettes inntil det foreligger konkrete beregninger på hva opprydding faktisk koster, og hvilket utstyr de ulike aktørene skal bruke. Ellers vil dette virke kontraproduktivt på innovasjon og næringsutvikling langs kysten.

Det foreslås å ha et saksbehandlingsløp tilsvarende det man har ved vurdering av behov for konsekvensutredning. Dvs at søknaden blir oversendt berørte sektoretater med en frist på 2 uker for å komme med tilbakemelding om det er konkrete saker de ønsker å ta stilling til.